

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2942

гр. София, 23.04.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 23.04.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

като разгледа дело номер **967** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Определение №1195/24.01.2020 г., постановено по адм.д. №15299/2018 г. на основание чл.135, ал.1 и ал.2 АПК ВАС е прекратил производството по същото и го е изпратил по подсъдност на АССГ с оглед приетото изменение в разпоредбата на чл.285, ал.1 ЗИНЗС.

С частна жалба, постъпила в АССГ на 03.12.2018 г., О. Х. С. е обжалвал протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание на 23.05.2018 г. по адм. дело №3289/2017 г. на АССГ, 19-и състав, с което е отхвърлена жалбата му срещу протоколно определение от 25.04.2018 г., постановено по същото дело, с което в качеството му на свидетел, който не се е явил без уважителна причина в съдебно заседание, е наложена глоба в размер на 150 лева и е постановено принудителното му довеждане. В частната жалба се твърди, че при постановяване на обжалваното определение съдът не е разгледал твърденията му относно причините за неявяване, поради което е постановил незаконосъобразно определение. Моли частната жалба да бъде разгледана като допустима и да бъде уважена.

Производството е по реда на чл.229 и сл. АПК, вр. чл.285, ал.1 ЗИНЗС.

Административен съд – София-град, XXI касационен състав, като прецени изложеното в частната жалба във връзка с относимите към спора доказателства, приема за установено следното:

Частният жалбоподател е допуснат като свидетел на ищеца в производството по адм. дело №3289/2017 г. на АССГ, 19-и състав и е бил редовно призван за насроченото на 14.02.2018 г. съдебно заседание. На 24.01.2018 г. е депозирал молба до съда, че няма да може да се яви по изложени в нея съображения. Производството по делото е отложено за 14.03.2018 г., за която дата свидетелят е бил отново редовно призван, но не се е явил, без да сочи уважителни причини за това. Разпоредено е за следващото съдебно заседание на 25.04.2018 г. да бъде призван, като в призовката се посочи, че

при повторното му неявяване ще му бъде наложена глоба. Призовката с указанията е получена на 04.04.2018 г. К. отново не се е явил без да сочи причини за това, с протоколно определение, постановено в съдебно заседание на 25.04.2018 г. съдът му е наложил глоба в размер на 150 лева на основание чл.85, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК и е постановил принудителното му довеждане в съдебното заседание на 23.05.2018 г. Уведомен за наложената глоба на 04.05.2018 г., на 10.05.2018 г. С. е депозирал жалба с искане за отмяната ѝ до съда, който я е постановил. Жалбата е разгледана в проведеното на 23.05.2018 г. заседание, в което свидетелят отново не се е явил, и е отхвърлена като неоснователна. Съдът се е мотивирал с поредното безпричинно неявяване на свидетеля. Изрично е посочено, че определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на лицето. В същото съдебно заседание му е наложена нова глоба в размер на 500 лева, отменена впоследствие с протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание на 26.09.2018 г. Видно от изпратената на 23.05.2018 г. до лицето призовка, към същата е приложен препис от протокола от съдебното заседание, проведено на 23.05.2018 г. Призовката е получена на 25.06.2018 г. лично от лицето, при което съдът приема за установено, че на тази дата той е бил уведомен за определението на съда, с което жалбата му против наложената глоба в размер на 150 лева е отхвърлена. Съдът е приел, че определението, с което е наложена глобата от 150 лева е влязло в сила на 03.07.2018 г., поради което е изпратил на лицето уведомление за доброволно изпълнение по чл.182, ал.2 ДОПК. С молба от 22.10.2018 г. С. е поискал разяснения от съда защо получава такова уведомление, след като наложената му глоба била отменена в съдебното заседание на 26.09.2018 г., в което присъствал. Със съобщение, изпратено на 02.11.2018 г. лицето е уведомено, че са му били наложени две глоби, като отменена е само втората от 500 лева. Определението, с което е наложена глобата от 150 лева е влязло в сила на 03.07.2018 г., тъй като против определението от 23.05.2018 г., с което жалбата против него е отхвърлена, не е постъпила жалба. При връчване на съобщението, върху разписката С. е поискал отмяна на глобата на дата 08.11.2018 г. Съдът го е уведомил със съобщение, получено на 30.11.2018 г., че има право на частна жалба до ВАС, в случай, че поддържа искането си. На 03.12.2018 г. е подадена процесната жалба.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав счита, че частната жалба против постановеното в открито съдебно заседание на 23.05.2018 г. по настоящото дело определение, с което е отхвърлена жалбата срещу протоколно определение на АССГ, 19-и състав от 25.04.2018 г. за наложена глоба от 150 лева е подадена от лице, имащо интерес от оспорване на неблагоприятен за него акт, но е НЕДОПУСТИМА като просрочена. Съгласно чл.92, ал.3 ГПК, приложим на основание чл.144 АПК определението по чл.92, ал.2 ГПК подлежи на обжалване с частна жалба. Съгласно чл.230 АПК частната жалба се подава в 7-дневен срок от съобщаване на определението. Както се прие по-горе обжалваното в настоящото производство определение е съобщено на С. чрез изпращане на препис от протокола от съдебното заседание, в което е постановено, на 25.06.2018 г. и е получен лично от него. Следователно срокът за обжалването му е започнал да тече на 26.06.2018 г. и е изтекъл на 03.07.2018 г. В този срок жалба не е постъпила. Следователно същото е влязло в сила. Предвид това постъпилата на 03.12.2018 г. се явява подадена след изтичане на срока за обжалване, поради което и на основание чл.236, вр. чл.215, т.3 АПК следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по настоящото дело

прекратено в тази му част.

Съдът констатира, че за производството, образувано по частната жалба не е събрана държавна такса. Такава се дължи предвид новата разпоредба на чл.235а АПК, в сила от 01.01.2019 г., доп. - ДВ, бр. 94 от 2019 г., според която за производство, образувано по частна жалба, се събира такса в размер 30 лв. за граждани. Следователно частният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати по сметка на АССГ държавна такса в размер на 30 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.235 АПК, вр. чл.285, ал.1, изр.3 ЗИНЗС Административен съд – София-град, XXI касационен състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частната жалба, постъпила в АССГ на 03.12.2018 г. от О. Х. С., с която е обжалвал протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание на 23.05.2018 г. по адм. дело №3289/2017 г. на АССГ, 19-и състав, с което е отхвърлена жалбата му срещу протоколно определение от 25.04.2018 г., постановено по същото дело, с което в качеството му на свидетел, който не се е явил без уважителна причина в съдебно заседание, му е наложена глоба в размер на 150 лева и е постановено принудителното му довеждане.

ПРЕКРАТЯВА производството по касационно адм. дело №967/2020 г. по описа на АдмС – С.-град в тази му част.

ОСЪЖДА О. Х. С. от [населено място] да заплати по сметка на АдмС – С.-град държавна такса в размер на 30 /тридесет/ лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяването на частния жалбоподател.

На основание чл.138, ал.3 АПК на лицето да се изпрати препис от настоящото определение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.